

ZA OKNY

Slunce svítí, ptáci pějí,
z traviny se květy smějí.
A já doma sedím zas,
hlavně Teamsy pustit včas!



Je to doba covidu,
zareptáme na bídu.

Peněz nouze to však není,
společnost se dneska cení!

Respirátor, roušku mějte,
do přírody pospíchejte.

Vemte dědu babičku,
nastavte tvář sluníčku.

Virus nemá úsměv rád,
bude tiše skomírat.

S Pfizerem, AstraZenecou,
čerti si ho odvlekou.

Svinský virus vezme d'as,
bude zase lepší čas.

(anonym)



Básně

I když je to velmi divné

Sedět doma s učebnicí v klíně

Musíme se naučit

že žít se musí pořád a ze všech sil

Učit se doma

To je ale pěkná nuda

Radši bych šla do školy

Doplnit si úkoly

I když covid zlobí nás

My jsme silní, to mu vzkaž

I když vím, že tohle bude ještě na dlouho

Navždy mám v srdci naše kamarádké pouto

Moji milí kamarádi

Pojďme se smát skrz počítače

Protože je to jediná možnost

Jak vyklouznout z téhle špatné situace.

(anonym)

Óda na Tonda

Elise

Když otázka padne

A ticho je

Tonda zasáhne

Učitel se raduje

Když Tonda chybí

Divné ticho zní

Hooodně hooodně divný

Snad každý u počítače spí

Tonda zpět a s ním i věta

„Dobrý den, pane učiteli, já vás slyším“

Z odpovědi až radostí pištím

S perem po papíře svištím

V Číně se koronavir objevil,
všem nám životy změnil,
máme ho tu už druhý březen,
volný pohyb je stále omezen.

Já jsem ještě covid neměla,
ani bych ho nechtěla.

Na lepší časy už se blýská,
snad brzy zaplníme letoviska.
Těším se, až podívám se za hranice okresu
a covid si při tom nepřinesu.

V první vlně všichni krásné roušky šili,
teď je zahodili a za respirátory vyměnili.

Až zde bude vakcína,
zajdeme si všichni do kina,
očkování zdá se být jedinou spásou,
i tak někteří proti jsou.

Celý covid zní jak blbý vtip,
hodně nepovedený, o tom není pochyb.
Místo toho, abych navštívila babičku,
píšu o covidu básničku.

List bych raději obrátila
a do školy se vrátila.
Spolužáky už ani nepoznám,
budu si muset udělat seznam.

Jana Hradilová IV.a

Jitřní rozvaha

Spát nebo nespát – to je otázka: Stojí za to vzbudit se a hlásit se k online hodinám, nebo se vzepřít produktivnímu vrtochu a lehnout si zpátky? Usnout, snít – a je to. Ležet – a dočasně ukončit trápení z naší nejasné budoucnosti, jež do mlhy je zastírána čím dál tím víc – co si můžeme přát víc, po čem toužit? Zavřít oči, snít – snít, možná zaspát. A právě v tom je zrada. Až ztichne vřava distanční výuky, v lavicích před katedrou, jak harpyje, snesou se požadavky stejné, jako kdyby celé peklo domácího studia bylo pouze a jen vymyšlené. Proto je to naším osudem – snášet hory úkolů již se klenou nad našimi již do morku kostí vyčerpanými těly. Trpět nefungující online přednášky, již žádají pozornost, kterou stejně upíráme cestami Bohu neznámými – kdo by toužil po údělu tak krutém, když pouhé vypnutí wifi routeru by všemu odzvonilo a naskytlo vytoužený klid? Kdo chtěl by ráno za ránem plazit se k zařízení svému, aby utratil dalších osm hodin svého života? Tak nám svědomí šušká – spi, odlož, nedělej... a rozhodný student s jasnou budoucností se promění na zbledlou schránku, jež se plahočí skrze nekonečné dny a noci, modlíc se k všemohoucímu za konec trápení a usmažení virového pachatele v kotlích pekelných. Stojí za to naložit na bedra tato břemena a vykročit do dalšího

prázdnou zejícího dne, nebo vhodit vlastní budoucnost všanc a zabalit se do peřin? Jak čas utíká, je rozhodnutí čím dál nejasnější...

Heryán Mojmír, 2.B

Problémy distanční výuky

U nořasu dívka stála,
z plna hrdla křičela:
„Bodejž jsi jen trochu málo,
ty wifino frčela!“.

V hodině v tom okamžení
vypnou se jí „Offisy“,
ona zuří u učení,
to jsou problémy distanční výuky

(anonym)

Milá paní učitelko,

chtěl bych vám povědět, jak teď vypadá to moje malé koronavirové divadélko
Tedy covidové dny
Život změnily mi velmi

Posilovny, bazény, dětská hřiště
Všechno zavřeno, prý třeba příště
Avšak nesmíme opomenout jeden fakt
Každý den dosyta naplňuji svůj trávící trakt

Avšak, aby nebyl poznat rozdíl jediný
Doma makám a buším dlouhé hodiny
Abych na to všechno nebyl sám
Tak mi v tom šikovně pomáhá můj kámoš Sam

Zůstaly i nějaké ty další kontakty
Společně o volných hodinách si plníme trávící trakty
Ve škole se maká taky, až se z toho pálí mozkové závity
To je 100% true reality
Jede se na plný výkon
Avšak nesmí se opomínat slaný i sladký příkon

No a tak to jde celý den
Týden co týden
A hups, kde je březen

Písemky už jsou horší
Leč Google je přítel, co průměr ti nezhorší

Musím však říct, že má rodina se drží
Ponorky, zlobu, závist, protivnost, to my nevedeme
Je potřeba se usmívat, dělat srandu a být pozitivně naladěný
A v žádném případě nebýt z ničeho rozladěný

I přesto, že Běčko vyhrál světový pohár
Laegreid ho moc pěkně prohnal
Asi jsem špatně povzbuzoval
No ne? Považte, on to fakt potřeboval.

Dny s covidem jsem strávil v úsměvu
Není čas na hněvu
Krev a pot, toho bylo
Doufám, že mě to zocelilo

No a co teď
Jde se bušit dál
Tak asi zdááár
Jo a ještě

Přesto že jsou venku deště
Koupil jsem si ještě nové kleště
Spravuju teď, co se dá
Kutilství je věda zajímavá

Alba oblíbených metalových kapel projetá
Metallica, Slipknot, Rammstein a SOAD (čtěte soud)
To je prostě jistota
Nedá se jim odseknout

No a to bude asi už závěr
Je to taký mix
Snad Vás z toho nebude bolet apendix

Prvně, když jsem na edoo úkol z VV přečetl
Radši jsem to ze stolu hned smetl
Avšak na konci říct můžu
Že to byla sranda

I přes to, že v tom docela ještě furt kloužu
Je teď potřeba být happy
A fajn by byla nějaká ta venkovní grilanda :DD

Antonín Piňos IV.b

Jaro

Ptáčci zpívají, sluníčko vstalo,
jasně, vždyť máme jaro!
Jaro, ten veselý čas,
na který čekal každý z nás.
Za světla se ráno probudit,
s úsměvem na snídani jít,
nic dalšího neřešit.
Tak krásné a bezstarostné jaro je.

(anonym)

Malé povzbuzení

Tato doba není příjemná pro nikoho z nás,
pojd'me si tedy aspoň trochu zpříjemnit tento čas,
kdy trávíme celé dny jen doma na notebooku,
a snižujeme tak počet našich kroků.

S příchodem jara nás konečně vítá sluníčko,
a tak se naše nálada zlepšuje maličko.
Velikonoce jsou za dveřmi a kluci chystají si pomlázku,
kvůli opatřením si však mohou zajít akorát tak na procházku.

Nezoufejme však a začněme se radovat,
vypadá to, že by se za chvíli mohlo rozvolňovat.
Nestrachujme se, co bude dál,
užívejme si všechno, co nám radost udělá.

I když je to doma občas otrava,
zkusme si najít něco, co pro nás bude zábava.
Pokud si náš životní styl udržíme v normě,
vrátíme se po karanténě ve skvělé formě!

Viktorie Čechová, IV.a

Koronavirus

Samé řeči o infekci,
radši použiji dezinfekci.
Koronavirus dobývá svět,
Česko už má případů pět.

Česku patří chvála,
jak situaci zvládá.
Ale jak dlouho to vydrží?
Ještě než nasněží,
Česko všechny poráží.
Předbíhá peloton,
ruší se i maraton.

Z okna se dívám,
prázdné ulice vídám.
Tváře zahaluje rouška,
trčí pouze ouška.
Je to trpělivosti zkouška.

Rekordy nakažených padají,
A ministři? Ti se stále střídají.

Covid 19 - všude hlavní téma,
byla opět nakázána karanténa.

Hodně věcí dělat nemůžem,
tak ostatním pomůžem.

Zanedlouho však bude klid,
kamkoliv budeme moct jít.

Ruce si místo loktů podáme,
Protože my se jen tak nevzdáme!
A všechno to zvládneme!
(anonym)

Roky s covidem

Jaro už se blíží,
my za covidovou mříží.
Nudím se já každý den,
ať už jsme z toho prosím ven.

Prostý život mi už chybí,
tohle se mi vážně nelíbí.
Už se těším na své blízké,
a na kamarádky holičské.

Už mám toho vážně dost,
začínám mít velkou zlost.
Jak s covidem se nedaří,
a v hospodách se nevaří.

Není možnost než-li čekat,
zbytečné je se vztekat.
Snad už se konec blíží,
a my už budem bez obtíží.

I ve škole bych už rád seděl,
a do učebnic zase hleděl.
Ať už je toho konec,
ať už zvoní zvonec.
Jakub Malík 2.b

BÁSEŇ

Jarní vánek všude je cítit,
covid se však nepodařilo vymýt.
Porazit ho je exaktní věda,
i tvrdého lockdownu je znova třeba.

Už je tomu všemu rok,

lidem už to na nervy leze
a mě už chytá amok,
když cítím, jak mě chytá deprese.

Udržet pozornost už vážně nejde,
po deseti minutách už mě chuť přejde.
Někdy se cítím strašně prázdně,
vypadá to, že za chvíli skončím na podlaze.
Jsem rád, že můžu být s přítelkyní či kamarády,
jinak by mě to asi složilo na máry.

Pro rodiče to musí být síla,
jediné, co můžou mít, je víra.
Online výuka má své kouzlo,
ale už chápu, že někomu může být úzko.

Lidé umírají dál,
musíme cítit odpovědnost,
to, co někteří dělají je skandál,
nenosit roušky je vážně pošetilost.

Udržet si čistou mysl už asi nejde,
situace je ohromně vážná,
studenty drtí prokrastinace
a Klause rouška.

Tyto manýry jsou neomluvitelné,
uznávám, že restrikce jsou někdy nesrozumitelné,
bude to ještě nějakou dobu trvat,
ale musíme se podle toho taky chovat.

Doba je těžká pro všechny,
mě začíná bolet hlava,
báseň je už snad celá
a vám přeji pevné nervy.
Chlápek Jakub, 2B

Báseň koronavirová

Vojtěch Brázda

Česká země,
země zaslíbená,
medem oplývající,
v poslední době
mezi státy vyčnívající.

Česko hlásí nejvíce případů nákazy,
nákazy koronavirem.

Na lidi už neplatí vládní rozkazy,
tak jak předevcírem.

Dostaneme se někdy z toho?

Určitě.

Lidská ochota zvládne mnoho,
chce to jen nechovat se bezmyšlenkovitě.

Tak třeba za měsíc,

*Budeme moci žít zase jak
předtím.*

*To mi aspoň říká strýc,
když voláme přes Microsoft Teams.*

Život se mi změnil

Život se mi změnil,
když Covid se tu zjevil.
Žáci musí doma být,
na školu se mění byt.
Vstříc novému vzdělání,
na počítač nás teď máma vyhání.
Tolik nových poznatků,
snad zvládneme to bez zmatků.
Celý svět teď roušku má,
to je ale cesta jediná.
Doufám, že to brzy skončí,
že se Covid s námi loučí.
(anonym)

Touha

Touha po svobodě,
po které každý jistojistě touží.

Touha po volnosti,
být ptákem, co po obloze krouží.

Touha vyjít ven bez strachu o své zdraví,
to je to, o čem se všichni dnes baví.

Vyplnění těchto tajných tužeb je však v nedohlednu,
poněvadž nikdo neví, co bude po dalším dnu.

(anonym)

Sedím doma na zadku
Můžu jen na zahrádku
Tam ryju jak krtek
Už aby byl čtvrtek

Do školy bych běžel hned
Bez ohledu na oběd
Tato doba mě nebaví
V létě to bude zajímavý

Kéž ta covid bestie
se léta nedožije

(anonym)

DÉMON

Často sedím doma,
nadávám na démona.
Vzpomínám na lepší časy,
copak dělají kamarádi asi?
Často na ně myslím,
myšlenky o nich ani nevyčísím.
Chtěla bych se v kině smáti,
snad se ty časy zase vrátí.
Podstoupíme očkování,
doufám, že neproběhne žádné zhoršování.
Zase se budeme bavit, smát a radovat,
životu a škole se věnovat.
Už se na to těšíme,
ztrácet naději nesmíme.

(anonym)

Špatná doba

Je to, ale špatná doba,
přišla k nám zlá choroba,
přišel k nám nezvaný host koronavirus,
děti rychle do počítačů stahují antivirus.

Tato čínská chřipka už neútočí jen zřídka,
doufám, že se dožijeme zítřka,
nikdo neví, co zítřek přinese,
a kolik obětí si virus odnese,
a jaká opatření vláda nastolí,
jestli nás konečně pustí do okolí.

Jednoho dne se z okresu stalo vězení,
nikdo z nás to asi nezmění,
nikdo se ani na chatu nedostane,
co je to za dobu pane.

Josef Doležel III.b

Všední korona den

Společenský život postrádám,
o ten korona mě okrádá.
Melancholií žiji ze dne na den,
život bez pandemie je můj sen.

Kamarády postrádám,
když sama se sebou si vykládám.
Co dál nevím si rady,

uklidňuji se tóny kytary.

Konec není v dohledu,
a to mi ničí náladu.

Nesmím však smutná býti,
je dobré stále naději míti.

(anonym)

